

Pür İhtişam Kar Huzuru

– s.-edip-yoru · 06 Mart 2009

Menevşe döşlü rayihanın yürek sahilindeki durağı,
Keyif damıtarak farklılaşır. Gemiler depdebeli.
Gönül yarılığımın yığın yığın enerji yumağı,
Diğer yarısında yansılışır. Kelimeler billur elbiseli.
Çiçek bayramları duygulaşır, dizelerimde kozmik şiir seli.

Sevgi atmosferinde flizlenir, mısra fidederiyle baharlar;
Özge uyumla parıldayan şiirimde sayısızdır boyutlar.

Yürekçe olan bir şeyin bağlılığının hayalini somutlar.

Gönül katmanlarının kuyulandığı arzularımın şelalesi,
Odağına coşkunlukta hedeflenir. Yaşanır ömrün yazı.
Tutkudan kaynaklı kağrı kağrı kanaviçe yelesi,
Yürek bulvarlarımda esenlenir. Mirlenir gönül hızı.
Ürperişler minnetle minelenir, mihmanlaşır göklerin kızı.

Enderliğin esnemesinin esansının fildişi kıyısı,
Damını, darını hatta tahtını şekiller şiir fısıltısı.

Tanıklığını yaptığı sevdayı dolular, mor huzmeli ışıltısı.

Geç kalışların assolistliğinde gönül konuğu olarak,
Bir kenara ilişiveririm ben. Bu can tende umurlanır.
Pür neşe ve pür ihtişam kar huzuru; geceye dolarak,
Sonsuz beyazlıkta girdaplaşır can eksen. Yüreğimde yorumlanır.
Kar sesi neşelenir, soyu ahsen ruhtar hicretle kimyalanır.

Haylaz duyguların kar beyazındaki doyunluğu,
Baharla yazı teğetler, vefayı basamaklar ulu ulu.

Can evime, can tadında candan dilekler sıralanır kuğulu.

S. Edip Yörükoğlu